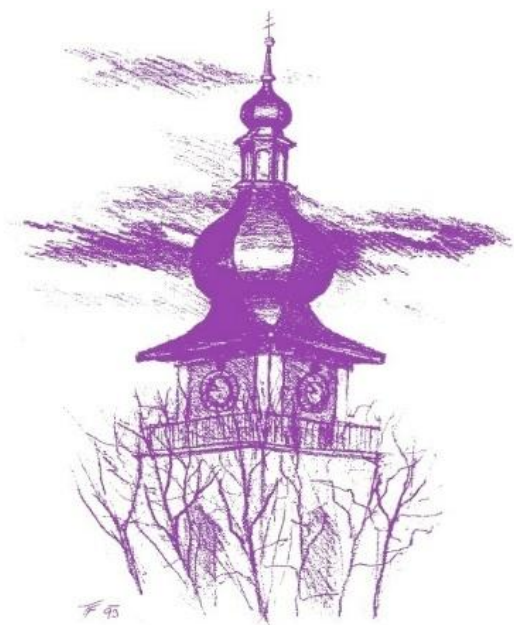

KUNHUTA

ze života farnosti

Nové Město na Moravě

listopad 2025

VŠECH SVATÝCH

S nadcházející slavností Všech svatých se v evangeliu vracíme na Horu Blahoslavenství. Slova, která na ní Ježíš tehdy pronesl, jsme slyšeli nespočetkrát. Blahoslavení tito... Blahoslavení tamti... Ti z Vás, kteří Svatou zemi navštívili, se určitě na této hoře zastavili. Prý je z ní krásný výhled. Co je však důležitější pro nás, kteří jsme tuto možnost neměli, je vnitřní duchovní pohled z této hory, pohled na můj život „shůry“, totiž z Boží perspektivy. Mnozí jsme toho v životě hodně prožili, a tak se před námi otevírá hotové panorama událostí. Kolikrát jsme v něm vlastní víru vnímali jako něco svazujícího, něco, co nás podvědomě nutí být lepšími, než jsou ti druzí. Svatost byla pro nás cílovou rovinkou těch nejvzornějších a nejsprávnějších z nás. Společenství svatých, které vyznáváme v krédu, pro nás bylo jistým „klubem třídních premiantů“, se kterými bychom se nedovolili ani jen srovnávat. Svatí se pro nás stali etalonem morálky a bezchybnosti. Ježíšova blahoslavenství nám ale připomínají jinou věc: že víc než metou našich snažení jsou především darem od Pána. On je ten, kdo přichází se svým královstvím, kdo poskytuje útěchu a milosrdenství, kdo nás přijímá za své syny a dcery... Ani chudoba, ani námaha, ani pochybnosti a ani neúspěch nás o tento dar nemají a nesmí připravit. Připomínají nám, že právě v náročných životních situacích je to Bůh sám, kdo nám vychází vstříc... Svatost není vavřínový věnec pro ty nejlepší, za které je jako takové prohlašuje Církev. Svatost je pobídka pro každého. Všem je nabídnuta Boží důvěra, kterou projevil sám Boží Syn, když si bez jakýchkoliv referencí a doporučení vybíral své učedníky... Svatí, kteří na nás dnes hledí z oltářních obrazů, byli schopni zachytit a přijmout dar svatosti, který je nabídnut všem. A dokázali ve svých životech, během nichž si nezřídka prošli nejednou turbulencí, tento dar naplno využít a rozvinout. Kéž by se to jednou povedlo i každému jednomu z nás!

o. Miro

MINISTRANTSKÝ TÁBOR – SEDLČANY 2025

Pondělí 18. srpna, sedmá hodina ranní. Na vlakovém nádraží se sešla skupinka novoměstských ministrantů mířících na svůj další společný tábor. Po nedělním poutním požehnání z rukou brněnského biskupa Mons. Pavla Konzbulu vyrazila vstříc novým zážitkům.

První den: první výlet do Prahy. Jako správní poutníci naděje jsme po vystoupení z vlaku vyrazili pěšky a během putování navštívili kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty, Mariánský sloup, Staroměstský orloj, KFC („kuře fláknuté cihlou“ :-)), kde jsme si dali oběd, dále Karlův most a cílovou destinaci – katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha, v níž jsme si dopřáli celkovou prohlídku včetně prostor sakristie. Po soukromé prohlídce jsme zanechali svůj podpis v pamětní knize, ve které jsou mimo jiné zaznamenány podpisy vzácných návštěv katedrály, např. prezidenta Emila Háchy, sv. Matky Terezy, sv. Jana Pavla II. a dokonce i podpis papeže Benedikta XVI. Potom jsme se vydali metrem a vlakem až do Sedlčan.

Během cesty byli kluci rozděleni do dvou skupinek, ve kterých hned pracovali na prvním úkolu – měli vymyslet název své skupinky, motto či hymnu. Svoji originalitu předvedli jak Lvíčci XIV., tak Sedlčanský hermelín s kyselými okurkami (a s mnoha gastronomickými výrazy). Večerní program se nesl v duchu prezentování výtvorů svých skupinek, následné večere, fotbalu a večerní modlitby.

Úterní dopolední program byl plný her. Při stopované hledali hoši (vedeni šipkami na zemi) různé kartičky s částmi mše svaté. Dopoledne bylo završeno božským obědem. Součástí odpoledního programu byl fotbal mezi ministrantskými týmy následovaný příjezdem pana faráře Miroslava, podvečerní mší svatou a večerním „ministrantským kvízem“, při kterém jsme si prověřili své schopnosti a ještě měli možnost se pobavit.

Středa: mše svatá se sedlčanským lidem. Většinu tohoto dne nám zabral fotbal, ať už s kopačkou, či s míčkem při stolním fotbale. Podvečerní program zajišťoval každý den tým vedoucích se svými „Událostmi ministrantského tábora“. Zde jednotliví reportéři zhodnotili během reportáží své zážitky. Večerní program byl zakončen „noční hrou se svatými“. Na jednotlivých stanovištích umístěných na in-line dráze byly ukryté kartičky se stručnými údaji ze života vybraných světců, zvolených podle jmen zúčastněných ministrantů.

Čtvrteční dopolední program začal mší svatou ve farním kostele sv. Martina. Po vydatné snídani jsme vyrazili na vycházku k Červenému hrádku, ve kterém žijí jeho původní majitelé a který je soukromým majetkem. Nutno podotknout, že se jedná o velmi hezkou novogotickou stavbu s renesančními prvky. Poté jsme pokračovali převážně sportovními hrami a soutěžemi ministrantských skupinek. Následoval oběd připravený panem farářem, odpolední siesta, vodní bitva s balónky a první kolo soutěže „Ministrant má talent“. Zde se z postupu do finále

radovali čtyři ministranti. Večerní program zajistila taneční hodinka „Just Dance“, která se stala na táboře velmi oblíbenou.

Páteční program se nesl v duchu jubilejního poutního výletu, během něhož jsme se vydali na mariánské poutní místo – na Svatou Horu u Příbrami. Cestou k tomuto poutnímu místu jsme zdolali celkem 365 schodů a absolvovali prohlídku areálu s průvodcem, zakončenou mší svatou u hlavního oltáře mariánské baziliky Nanebevzetí Panny Marie. Nakonec následoval přesun do Příbrami a odjezd pana faráře Miroslava domů. Útočištěm chlapců se stalo dětské hřiště a poté také Nový rybník. Večerní program byl tvořen hrami – svíčkovým fotbalem, „řecko-římským zápasem“ nebo také přetahovanou, při níž došlo nejen k souboji skupinek, ale i k souboji vedoucích tábora a samotných ministrantů. Z vítězství se radovali oba vedoucí tábora... HURÁ!

Sobotní dopoledne bylo zahájeno mší svatou s novoměstským rodákem, panem farářem Lukášem Okurkou. Po mši svaté se vedoucí schovali do kuchyně, aby chlapcům připravili oběd: rajskou omáčku s masovými kuličkami a domácím houskovým knedlíkem. Odpoledne jsme si zpříjemnili fotbalem i s panem farářem Lukášem. Podvečerní grandiózní finále soutěže „Ministrant má talent“ ovládl se svojí pantomimou Ondřej Vlček, který si zvolil téma: „Co vše se může přihodit ve školní jídelně“. Večer zakončily „Události ministrantského tábora“ a vyhlášení výsledků táborové soutěže. Z vítězství Ministrantského poháru se radovali všichni ministranti, kteří se zúčastnili letošního tábora.

Neděle ve farnosti začala mší svatou v 9.30. Ministrantská účast tentokrát byla oproti ostatním dnům v náš neprospěch. Holt farníků bylo více. :-) Cesta domů vedla podél vodní nádrže Slapy až do Prahy. Zde jsme vyměnili autobus za vlak, abychom zdárně docestovali až do svých domovů.

Poděkování patří všem ministrantům, kteří se zúčastnili tábora, vedoucím tábora za organizaci a pevné nervy, otci Miroslavovi a otci Lukášovi za duchovní doprovod a obcerstvení na těle i na duši.

*Zdeněk Pařík, hlavní vedoucí ministrantů od svaté Kunhuty
foto: Facebooková stránka farnosti*

ZLATÁ SOBOTA U STARÉ MATKY BOŽÍ V ŽAROŠICÍCH

V letošním jubilejním roce si farnost Žarošice připomínala dvě důležitá výročí: 30 roků od papežské korunovace milostné sochy Staré Matky Boží a také 240 let od přenesení sochy ze zrušené rezidence do kostela sv. Anny. Stalo se tak 11. 9. 1785, kdy císař Josef II. (syn Marie Terezie) zakázal slavení poutí. Farnost se však nevzdala a slavné poutě pokračovaly až do dnešních časů. Neopakovatelná událost nastala dne 21. 5. 1995, kdy Svatý otec Jan Pavel II. milostnou sochu posvětil a na její hlavu vsadil zlatou korunu. Oslava této události byla stanovena v Žarošicích na Zlatou sobotu. Farníci se důkladně připravovali, opravili kostel, upravili prostranství pro poutníky a postavili pódium pro biskupa, kněze i ministranty.

Tento rok naplánoval a zorganizoval otec Miro zájezd do Žarošic i pro naše farníky. Program byl bohatý, nejprve jsme navštívili zámek ve Slavkově, který je v Evropě znám spíše jako Austerlitz z krvavé bitvy tří císařů (2. 12. 1805): Napoleona I., rakouského císaře Františka I. a ruského cara Alexandra I. Pikantní podrobností je, že jak rakouský císař, tak car i šest generálů přenocovali v Žarošicích. Napoleon bitvu v polích kolem Slavkova vyhrál, padlo až 60 tisíc vojáků a každoročně se tam konají vzpomínkové akce. Reprezentativní barokní zámek patřil významnému šlechtickému rodu Kouniců až do jejich vymření po meči v roce 1919. Nyní ho vlastní město Slavkov, je ukázkově zrestaurovaný a ve všech místnostech plný hodnotného mobiliáře. Za zmínku stojí také francouzská zahrada, která je předobrazem té ve vídeňském Schönbrunnu.

Hned poté jsme navštívili slavkovský kostel Vzkříšení Páně, který je ojedinělou stavbou z druhé poloviny 18. století – dal ho postavit kníže Kounic v klasicistním stylu. Je typickou ukázkou osvícenské sakrální tvorby v Rakousku. Stojí opravdu za návštěvu, překvapí nás jeho střídá výzdoba interiéru v jednotném bílém tónu, která navozuje zklidňující a duchovní atmosféru. Byl právem prohlášen českou kulturní památkou. Velmi na všechny účastníky zapůsobil.

Dopolední program se vydařil, počasí nám přálo, a tak jsme pokračovali nejprve ke kapličky ve Zdravé vodě, kde ve 13 hodin proběhlo žehnání studánky. Zdatnější z nás zvládli pěší pout' do Žarošic, ostatní odjeli autobusem. Měli jsme tak dostatek času prohlédnout si slavnostně vyzdobenou obec se spoustou stánků a kolotočů. Brzy jsme však odešli do kostela, zde jsme v modlitbách očekávali procesí poutníků z okolních farností. Bylo velkým překvapením, když jako první přišli ti od nás. V čele průvodu s křížem v rukách kráčel a nádherně zpíval Zdeněk Pařík, za ním dva naši ministranti. Dobře to otec Miro vymyslel, byli připraveni. Poté následovalo více než 25 průvodů (2 ze Slovenska), v každém nesli čtyři muži na nosítkách sochu P. Marie, krásně nazdobenou a obklopenou květinami.

Družičky v úžasných slováckých krojích držely dlouhé bílé stuhy, za nimi šli další poutníci. Všichni zpívali nějakou hezkou mariánskou píseň, nejvíce se mi líbila „Nastokrát buď pozdravena, ó Matičko žarošská“.

V 18 hodin začínala hlavní mše svatá celebovaná Mons. Pavlem Konzbulem, brněnským biskupem. Při mši se pravidelně střídala čeština se slovenštinou – jak v písních, tak i při čteních a přímlovách. Po mši svaté následoval průvod s rozsvícenými soškami přes velkou část obce, nejdříve směrem dolů a pak zpět ke kostelu. Napočítala jsem jich více než 30, bylo to naprosto úžasné. Chodníky byly hustě obsypané nadšenými lidmi, všichni zpívali mariánské písně, a protože mezitím nastala tma, vynikaly působivě nasvícené sošky o to výrazněji. Slovácko umí slavit své poutě, toto je jediné významné poutní místo na Hodonínsku. Ve slavnostním průvodu jsem zahlédla také ministra životního prostředí Petra Hladíka.

Odjížděli jsme domů velmi spokojeni, naplnění duchovními zážitky a v autobuse jsme celkovou sváteční atmosféru ještě umocnili společnými modlitbami a zpěvem mariánské písně. Předpokládám, že zájezd do Žarošic se bude v budoucnu opakovat a přiláká mnohem více zájemců.

Marie Mlynářová

ÓDA NA FARNÍ KAVÁRNU

Marie Stupková

V ohláškách je sdělení,
že prý každou neděli,
od kostela jen pár kroků,
sejdeme se na Baroku.

Po zaznění zvonů,
nespěcháme domů,
vždycky po mši svaté,
s kavárnou jsme spjaté.

Společně si preso dáme,
s farníky si pokecáme.
Příprava je velická,
těsto z mísy utíká.

„Je to málo“, žena praví,
„namazaný chléb to spraví?“
„Kdepak chleba, milá ženo,
vždyť má Billa otevřeno!“

Hospodyňka zaražená,
že roláda je sražená,
nedaří se cukroví,
co dát otci Mirovi?

Kdo nepeče, nevaří,
díky Penny zazáří,
hrdě hlavu k nebi zdvihne,
nákup v Lidlu krásně stihne.

Předhání se jedna, druhá,
snad ta buchta není tuhá?
Cukroví i roláda,
slaný štrúdl vyhrává.

V kavárně je všeho dosti,
rádi jsou tu všichni hosti,
preso, kapučíno, čaj,
všichni všechno ochutnaj.

Když je teplo, sednem venku,
dáme si i piva sklenku,
řidiči – ti nestrádají,
s malými si džusy dají.

Kdo chce být za šplhouna,
koupí půlku melouna,
do džbánu se voda dá,
v bříšku pěkně zažbluňká.

Přes zimu se uvnitř sedá,
někdy dýchat se tu nedá
až z toho jde trochu strach,
farník padá ve mdlobách.

V kavárně se pěkně sedí,
jídlo doma chladne,
volá táta, tchýně, děti,
když poledne padne.

Děti křičí: „Babi, pojd’ už,
blíží se čas oběda!“
Děda čeká přes silnici,
má hlad, chudák, ó běda!

Bábovka však krásně voní,
polední zvon k tomu zvoní,
a tak ptá se babička:
„Nebyla by kávička?“

Vínečko tu také máme,
po třech mších si pokecáme,
nalejeme skleničku,
potěšíme dušičku.

A když dojdou zásoby,
prohledáme nádoby,
je to někdy hádanka
a spraví to tatranka.

Otec Miro, ten nám přeje,
ale moc se neohřeje,
pivečko si teprv dá,
až tři mše si obstará.

Až se sní a vypije,
co přichystáno bylo,
každý si pak oddychne,
vše se podařilo.

Poslední se vyprovodí,
vynese se smetí,
více lidí do službičky!
Tak jen ať to letí!

To jen moje malá óda byla,
doufám, že vás pobavila,
kavárna ať dál nám vzkvétá
po mších ještě dlouhá léta.

Foto (str. 5): MS, 19. 10. 2025 proběhla po ranní mši svaté, při které jsme děkovali za úrodu našich polí a zahrad, na Baroku mimořádná „dožínková kavárna“. ☺

CO MOŽNÁ NEVÍTE O ČESKÉ STÁTNÍ HYMNĚ

Kde domov můj je původně píseň o dvou slokách, složená pro postavu slepého houslisty v divadelní hře Josefa Kajetána Tyla *Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka* z roku 1834. Píseň brzy zlidověla a stala se českou vlasteneckou hymnou, poté se její první sloka stala českou částí československé státní hymny, v níž byla následována první slokou nynější hymny slovenské (*Nad Tatrou sa blýska*). Samostatně je hymnou České republiky. Již od 19. století k písni vznikalo také množství nejrozličnějších doplňků i parafrází.

Sestava Českého rozhlasu Brno

Český rozhlas Brno v roce 2020 nahrál píseň v provedení Moravia Brass Bandu se zpěvačkou Kristýnou Daňhelovou ve verzi o čtyřech slokách a v doprovodném článku bez bližšího vysvětlení tvrdil, že píseň má čtyři sloky a že do Bulharska jeden v Praze studující bulharský student píseň importoval právě v této čtyřsloké verzi. Původní dvě sloky (níže tučně zvýrazněné) Český rozhlas prezentoval jako první a třetí sloku, k tomu připojil ještě druhou a čtvrtou, které do písni vnášejí křesťanskou tematiku. Tvrzení, že píseň měla původně tyto čtyři sloky, se objevilo v řadě různých dalších webů a časopisů. zdroj: www.cs.wikipedia.org

Kde domov můj, kde domov můj?

Voda hučí po lučinách,

bory šumí po skalínách.

V sadě skví se jara květ,

zemský ráj to na pohled!

A to je ta krásná země,

/:země česká, domov můj!:/

Kde domov můj, kde domov můj?

V zemi, kde náš kníže svatý

vírou v Krista v duši vzňatý,

krev svou v oběť za vlast lil,

český národ vykoupil.

V zemi slavné, otcům drahé,

/:v české zemi, domov můj!:/

Kde domov můj, kde domov můj?

Znáte v kraji bohumilém

duše útlé v těle čilém,

mysl jasnou, vznik a zdar

a tu sílu, vzdoru zmar?

To jest Čechů slavné plémě,

/:mezi Čechy domov můj!:/

Kde domov můj, kde domov můj?

Bože velký, Hospodine,

ruka Tvoje světu kyne.

Tebe vzývá národ můj,

věčný Bože, při něm stůj.

Světovládny Hospodine,

/:chraň vždy český domov můj!:/

GODZONE TOUR 2025: NEJVĚTŠÍ EVANGELIZAČNÍ AKCE PŘÍCHÁZÍ S TÉMATEM SVOBODY

V předposledním říjnovém týdnu proběhl další ročník Godzone Tour. Jde o největší evangelizační událost na Slovensku a v Česku, která se koná pod záštitou mnoha diecézních biskupů, hejtmanů a primátorů měst, v nichž se tour odehrává. Letos se jí zúčastnilo více než 37 tisíc lidí. Tento rok nesla téma „**Vítej ve svobodě**“.

Godzone Tour je originální hudebně-taneční program plný modlitby, svědectví, chval, divadla a inovativní multimediální produkce. Už 17 let přináší možnost zakusit evangelium v moderní a srozumitelné formě. Na jeho přípravě se podílí více než 350 dobrovolníků z celého Slovenska, kteří obětují svůj čas, talenty a práci, aby i další lidé mohli zažít radost z evangelia. Vstup je pro všechny zdarma.

VÍTEJ VE SVOBODĚ

Letošní téma reaguje na každodenní realitu mladých lidí. Výzkumy ukazují, že čelí vážným výzvám – více než polovina z nich zažívá osamělost, 46 % zápasí s emočními či psychosociálními obtížemi a tisíce se potýkají se stresem z tlaku na výkon nebo dokonce s myšlenkami na ukončení života. Mnozí se setkávají se závislostmi, nadměrným pitím alkoholu, kouřením či rizikovým používáním sociálních sítí.

„Mladí lidé, kteří se dnes cítí opuštění a pod tlakem, potřebují zakusit, že existuje řešení jejich situace: láska, naděje a svoboda. Tím řešením je Ježíš,“ říká Július Slovák, ředitel Godzone.

Téma „Vítej ve svobodě“ přináší pozvání vyjít ze zajetí hříchu, závislosti a beznaděje a objevit život plný radosti, odpuštění a nové naděje. Je určeno nevěřícím, hledajícím i věřícím – všem, kdo touží zakusit svobodu od srovnávání, strachu či stagnace a žít naplno život s Kristem.

Osobní příběhy

Ovoce Godzone Tour už dlouhá léta potvrzují příběhy lidí, kteří se během večerního programu osobně setkávají s Bohem a Jeho láskou. Peter (24), účastník loňského turné, říká: „Když jsem loni přišel na turné do Bratislavy, poprvé jsem pocítil, jak se mě dotkla Boží přítomnost. Najednou jsem se cítil milovaný. Deprese, úzkosti a podobné stavy mě postupně začaly opouštět. Rozhodl jsem se, že svůj život chci žít s Bohem a On mě vytáhl z temnoty.“

Bezplatný vstup

Vstup na Godzone Tour je zdarma, a to i přes velké náklady, které jsou s takovou akcí spojené. Na webových stránkách probíhá sbírka, do níž organizátoři zvou všechny, kdo chtějí přispět, aby se tato evangelizační akce mohla uskutečnit.

zdroj: www.cirkev.cz, upraveno

Musím přiznat, že mi v poslední době hodně leží na srdci mladí lidé. Nejen já si všímám postupné proměny generace dospívajících a toho, jak nám utíká kamsi do neznáma. S mnohými rodiči se shodují na tom, jak je často těžké odtrhnout

větší děti (a o těch starších nemluvě) od mobilních telefonů a virtuálního světa, přimět je komunikovat z očí do očí, a to i mezi sebou navzájem, žít reálný život tady a teď... Je pravdou, že je na tom podobně i spousta dospělých. K zamyšlení je, jakou vinu na tomto stavu neseme právě my. Díky mnoha vlivům světa se lehce stáváme spoutanými a nesvobodnými. I my dospělí mnohdy potřebujeme odvahu vyjít proti proudu, překročit hranici otroctví v mysli a vstoupit do života ve svobodě a zodpovědnosti.

Letmo jsem měla možnost nahlédnout do zákulisí Godzone Tour. Vím, že za ním stojí mnoho obětí a modliteb – ať už kněží a řeholníků, ale i laiků a samotných aktérů. Setra M. Timotea Šebeňová, FDC, provinciální představená Kongregácie Dcer Božskej Lásky, říká: „S projektem Godzone úzce spolupracuji od roku 2011. Vidím ovoce jejich zasévání, námahy a času věnovaného evangelizaci i formaci tisícovek lidí. Zdolávání nemalých překážek a důvěry v Boží přísliby. Godzone jsou pro mě konkrétní lidé, kteří jsou marnotratní v darování svého času, talentů, financí a zdrojů, které mají k dispozici. Modlím se, aby se skrz jejich službu nadále zviditelňovala Boží láska a touha po návratu ztracených. Díky za to, jak si Bůh projekt Godzone na Slovensku používá a jak oni odpovídají na Boží volání.“

Často mi na mysl přichází svědectví, které kdysi na své svatbě sdílela jedna moje vrstevnice. Často jako dítě vidala svou babičku sedět na posteli s růžencem v ruce, ale nechápala, proč mu babička věnuje tolik času. Později pochopila. Plody modliteb věnovaných Panně Marii uviděla ona i její sourozenci, kterým všem vyprosila životní partnery. Dosud žijí se svými rodinami poctivě a v blízkosti Pána. Kéž i my pochopíme a vyprošujeme požehnání mladým lidem, opravdu to moc potřebují. Je to to nejlepší, co jim můžeme dát. Jednou to budou oni, kdo budou předávat hodnoty další generaci v rodinách, a doufáme, že někteří i v kněžské službě.

DT

VLAK MÉHO ŽITÍ

Růžena Mrázková

Již setmělo se a vlak mého žití
dojíždí zvolna k tiché stanici.
Hle, jeho světla mlhou tajně svítí,
hlas k přestoupení čekám velící.

A přitom jako děcko sen si sprádám,
že v onom světě přijdu mezi své.
Svých předků přátel připočten jsa
k řadám,
své drahé spatřím v kráse mladistvé.

A až se obeznámím s všemi
a uvyknu si v kraji rajských krás,
usednu, kde výhled k České zemi,
bych zřel, zda v tmy se halí nebo
v jas.

A kdyby zle se u nás mělo dít,
dušičky věrné svolám z měst i z hor,
patrony české půjdem povzbuditi,
by odvrátili Boží hněv i mor.

Autorka básně je naší bývalou farnicí žijící dlouhé roky v Novém Městě na Moravě. Zemřela na Slavnost Krista Krále v roce 2015.

PAPEŽ FRANTIŠEK: DARY DUCHA SVATÉHO

Začátek nového školního roku přinesl mnohým (nejen) mladým lidem do života možnost potkávat se při společných přípravách na svátost biřmování, jejíž přijetí je čeká, dá-li Pán, za rok na podzim. Texty sedmi podnětných katechezí papeže Františka, které zazněly postupně při generálních audiencích roku 2014 v Římě, by mohly být k užitku nejen biřmovancům, ale i všem, kdo chtějí hlouběji poznat Ducha svatého a otevřít se tak jeho životodárnému působení.

O DARU MOUDROSTI

9. dubna 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry,

Začínáme cyklus katechezí o *darech Ducha svatého*. Víte, že Duch svatý představuje duši, životní mízu církve i každého jednotlivého křesťana. Je Boží láskou, která z našeho srdce činí svůj příbytek a vstupuje s námi do společenství. Duch svatý je stále s námi, stále v nás, v našem srdci.

Duch sám je „Boží dar“ par excellence (srov. Jan 4,10), dar od Boha, a tomu, kdo jej přijímá, uděluje rozmanité duchovní dary. Církev jich vypočítává *sedm*. Toto číslo symbolicky vyjadřuje *plnost, úplnost*. Jsou to ty dary, které se probírají při přípravě na svátost biřmování a o něž prosíme ve starobylé modlitbě zvané „Svatodušní sekvence“. Dary Ducha svatého jsou:

moudrost, rozum, rada, síla, vědění, zbožnost a bázeň Boží.

První dar podle tohoto seznamu je tedy moudrost (*sapientia*). Nejde však o pouhý lidský důvtip, který je plodem poznání a zkušenosti. Bible nám říká, že Šalomoun ve chvíli své korunovace na izraelského krále prosil o dar moudrosti (srov. 1 Král 3,9). A moudrost je právě toto: milost *dívat se na každou věc Božíma očima*. Je zkrátka viděním světa, viděním situací, okolností, problémů a všeho Božíma očima. To je moudrost. Někdy hledíme na věci podle svého zalíbení či podle stavu svého srdce, tedy s láskou či nenávisť, se závistí... To však není Boží vidění. Moudrost v nás působí Duch svatý, abychom všechny věci viděli Božíma očima. To je dar moudrosti.

Moudrost samozřejmě pochází z důvěrnosti s Bohem, z niterného vztahu k Bohu, ze vztahu dětí s Otcem. Máme-li tento vztah, Duch svatý nás obdarovává moudrostí. Jsme-li ve společenství s Pánem, Duch svatý jako by proměňoval naše srdce a dával mu vnímat veškerou svou vřelost a náklonnost.

Duch svatý tedy činí křesťana „moudrým“. Nikoli však v tom smyslu, že člověk pak má odpověď na všechno, všechno ví, ale v tom smyslu, že zná Boha, ví, jak Bůh jedná, pozná, co je Boží a co nikoli. Má moudrost, kterou našim srdcím dává Bůh. V tomto smyslu má srdce moudrého člověka chuť a příchut' Boží. Je velice důležité, aby v našich společenstvích byli takovíto křesťané. Všechno v nich mluví o Bohu, všechno se stává krásným a živým znamením Jeho přítomnosti a Jeho lásky. A to je něco, co si nelze vydobýt, co si nemůžeme opatřit sami ze sebe. Je to dar, který Bůh dává těm, kdo se poddávají Duchu svatému. Máme v sobě, ve svém srdci Ducha svatého, můžeme mu naslouchat, nebo ho

opomíjet. Nasloucháme-li mu, učí nás této cestě moudrosti, obdarovává nás moudrostí, jež je viděním Božíma očima, slyšením sluchem Božím, milováním srdcem Boha, hodnocením věcí Božím soudem. Toto je moudrost, kterou nám dává Duch svatý a všichni ji můžeme mít. Jen o ni musíme prosit Ducha svatého.

Pomyslete na maminku, která je doma s dětmi. Když dělá jednu věc, už myslí na druhou, jde od jedné věci k druhé a řeší problémy s dětmi. Když se maminky unaví a křičí na děti, je to moudrost? Je moudré – ptám se vás – křičet na děti? Co říkáte – je to moudrost, nebo ne? Ne! Když však maminka vezme dítě a něžně mu něco vytkne slovy: „To se nedělá, proto a proto...“ a trpělivě mu to vysvětluje – je to moudrost? Ano! A to nám v životě dává Duch svatý. Podobně například v manželství, když se manželé pohádají a pak se na sebe ani nepodívají nebo se dívají jen úkosem – je to moudrost Boží? Ne! Když však řeknou: „Dobře, bouře přešla, udobříme se,“ a vykročí dál v pokoji – je to moudrost? Ano! Toto je dar moudrosti. Kéž přijde do našich domovů, kéž přijde k nám všem!

A toto se nelze naučit. Je to dar Ducha svatého. Proto máme prosit Pána, aby nám daroval Ducha svatého a dal nám dar moudrosti, oné moudrosti Boží, která nás učí dívat se Božíma očima, vnímat srdcem Božím, hovořit Božími slovy. A s touto moudrostí pojďme vpřed, tvořme rodinu, církev a všichni se posvěcujme. Prosme nyní o milost moudrosti. A prosme o tento dar matku Boží, která je Trůnem moudrosti: kéž nám vyprosí tuto milost.

Papež František: Dary Ducha, Karmelitánské nakladatelství, 2016

THE CHOSEN ADVENTURES: NOVÝ ANIMOVANÝ SERIÁL PRO CELOU RODINU

Produkční společnost 5&2 Studios, která stojí za úspěšným seriálem The Chosen, uvede 17. října na Prime Video nový animovaný seriál s názvem The Chosen Adventures. Příběh sleduje devítiletou Abby a jejího kamaráda Joshuu, kteří vyrůstají v galilejském městě Kafarnaum, kde se setkají s moudrým tesařem Ježíšem z Nazaretu – a toto setkání promění jejich pohled na svět i na život.

Seriál tvoří 14 jedenáctiminutových epizod. Kromě nových hlasů se v něm objeví i známí herci z původního seriálu The Chosen, včetně Jonathana Roumieho jako Ježíše a Elizabeth Tabishové jako Marie Magdalény.

Tvůrce The Chosen Dallas Jenkins uvedl, že inspirací pro animovaný seriál byla epizoda z první řady, v níž Ježíš rozmlouvá s dětmi. „Vidět Ježíše dětskýma očima – právě tak si Ježíš přeje, abychom ho vnímali,“ vysvětlil Jenkins. „Epizoda měla mezi diváky obrovský ohlas, a tak jsme si řekli, že by stálo za to vytvořit animovaný příběh o Abigail a Joshuovi, dvou dětech z této epizody, který by nám umožnil prozkoumat jejich svět s větší fantazií a hravostí.“ Podle něj se seriál bude líbit dětem i dospělým, protože „zůstává založen na pravdě“ a zachovává styl The Chosen.

Herec Paul Walter Hauser, který propůjčil hlas ovečce Sheep, dodal, že doufá, že seriál v divácích zanechá „pocit povzbuzení a inspirace k prohloubení jejich vztahu s Bohem“.

zdroj: www.cirkev.cz

FOTOSTŘÍPKY

18. 8. 2025
Pouť na
Kosteličku

7. 9. 2025
Farní den

13. 9. 2025, Pout' ke Staré Matce Boží do Žarošic, foto: Člověk a víra, www.facebook.com

VEČER CHVAL V NOVÉM MĚSTĚ

Přijďte s námi **v neděli 9. listopadu v 17 hodin** chválit Pána modlitbou, která roztančí nejen Vaše srdce. Jste srdečně zváni do našeho farního kostela. Již teď se na Vás těší mládež z Nového Města a Radešínské Svratky.

DĚKANSKÉ SETKÁNÍ VARHANÍKŮ

Z prvního setkání varhaníků našeho děkanství, které proběhlo na začátku letošního roku, vzešlo přání sejít se ještě před adventem. Jsme vděční, že můžeme toto přání splnit a už nyní se velmi těšíme na **středu 19. listopadu**. Setkání **začne mší svatou v 17 hodin** a bude pokračovat od 18 do 20 hodin na faře.

CESTA ZA SVĚTLEM ADVENTNÍCH SVÍCÍ NA FRYŠAVĚ

Děkanství žďárské zve děti od 1. do 9. třídy na adventní pobyt, který se uskuteční **od 21. do 23. listopadu** na fryšavské faře. Na děti čeká spousta zábavy, her a modlitby. Příjezd v pátek od 16.00 do 16.50, potom společná mše svatá. **Přihlašování pomocí QR kódu do 12. 11.** na stránkách našeho děkanství: www.dekanstvi.cz/zdar. Počet míst je omezen, tak neváhejte! ☺

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V BRNĚ

Zveme všechny mladé od 12 let na Diecézní setkání mládeže na Petrov: **v sobotu 22. listopadu, začátek v 10 hodin dopoledne**. Na program je pout', mše svatá, přednášky a workshopy na téma Poutníci naděje.

TRADIČNÍ ADVENTNÍ TVOŘENÍ NA ORLOVNĚ

Těšíme se na společně prožité odpoledne, a to v neděli **30. listopadu**. Začátek setkání bude upřesněn v ohláškách během listopadu. ☺

ADVENTNÍ MISIJNÍ JARMARK

Proběhne **v neděli 14. prosince** po všech mších svatých na Baroku. Srdečně zveme!

1. Abrahám pocházel z města (Gn 11,31)

- a) Ninive b) Babylon c) Ur

2. Původní Abrahámovo jméno bylo (Gn 17,5)

- a) Abram b) Terach c) Náchor

3. Abrahám žil v době

- a) asi 180 let před Kristem
- b) asi 1800 let před Kristem
- c) asi 250 let po Kristu

4. Abrahámova manželka se jmenovala (Gn 11,29, Gn 17,15)

- a) Rachel b) Miriam c) Sára

5. Bůh Abraháma oslovil a vyzval ho, aby (Gn 12,1)

- a) nikam neodcházel ze svého domova
- b) vyšel z rodné země do země, kterou mu Bůh ukáže
- c) postavil v Jeruzalémě chrám

6. Když Hospodin povolal Abraháma, a ten mu uvěřil, bylo Abrahámovi

- a) 33 let b) 75 let c) 99 let

7. Bůh Abrahámovi slíbil, že jeho potomků bude jako (Gn 15,5)

- a) hvězd na nebi b) kapek v moři c) písku na poušti

8. Abrahámovi a jeho manželce se ve vysokém věku narodil syn (Gn 21,1-3)

- a) Moáb b) Jákob c) Izák

9. Abrahámův synovec, který pásł svá stáda společně s Abrahámovými, se jmenoval (Gn 14,12)

- a) David b) Hagar c) Lot

10. Abrahámova synovce zachránil Bůh, když byla zničena sírou a ohněm dvě bezbožná města (Gn 19,24)

- a) Massa a Meriba
b) Sodoma a Gomora
c) Cháran a Ur

SPRÁVNE REŠENÍ KVIZU: 1c, 2a, 3b, 4c, 5b, 6b, 7a, 8c, 9c, 10b

14